

Szarvasbögés

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIII. évfolyam, 21. szám, 2019. május 24.

Ha a Fidesz kommunikációs szakapparátusa egy európai jelentőségű botrány ügyében hatodik napja nem képes két értelmes érdemi mondatot kipréselni magából, akkor ott bajok vannak. Ha ez a botrány a szomszédos Ausztriában történt, és olyan vezető politikussal, akivel a magyar kormányfő a botrány előtt egy héttel még a közös politikai jövőt tervezte, akkor a baj alighanem nagyobb, mint gondolnánk. A történet ismert. Azzal kezdődött, hogy Strache régi barátját, a Szabadságpárt (FPÖ) egyik vezetőjét, az oroszul jól beszélő Johann Gudenus bécsi alpolgármestert megkereste egy orosz nő 2017 elején. Aljona Makarovaként mutatkozott be, aki Igor Makarov, egy Putyinhoz közel álló oligarcha unokahúga, és akiről azt lehetett feltételezni, hogy jó kormányzati kapcsolatokkal rendelkezik. A nő Putyinhoz fűződő, valószínűsíthető viszonyára Strache utal is a találkozásjukon. Makarova azzal indított, hogy földeket venne Gudenustól ötszörös áron, de aztán az osztrák politikus előállt egy sokkal jobb ötlettel, hogyan támogathatná a nő a pártot, későbbi ellenszolgáltatásokért cserébe: döntő tulajdonrészt kellene vásárolni a *Kronen Zeitung* című osztrák lapban. A mondat elhangzását követően elszabadult a pokol. Érzékelhető, hogy a felvételen látható szereplők, különösen az alkancellár aligha mondható színjózannak, és az idő előrehaladtával egyre szélesebb mozdulatokkal magyaráz, de ez a lényegét illetően nem fontos, tanulság: az ember piásan ne akarjon napilapot. A végén Strache kifejtette, hogy neki úgy kell újságot venni, ahogy Pecina vett médiát Orbánnak: ne közvetlenül, hanem alapítványokon keresztül, egy strómanszerű alaknak. Onnantól már egyszerű. Végtére is nem nagy ügy, kétségtelen azonban, hogy józanságot igényel.